[1965 ఎస్ సి ఆర్ (1) 671]

కాశీరామ్ అగర్వాల్

వర్సెస్

యూనియస్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు ఇతరులు

అక్టోబర్ 6, 1964

(గజేంద్రగడ్కర్, పి.బి.(సి.జె.) వాంచూ, కె.ఎస్.హిదయతుల్లా, ఎం.దయాళ్, రఘుబర్మ్ధోల్కర్, జె.ఆర్.)

ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961 (43 ఆఫ్ 1961), సెక్షన్ 127(1)-ఒకే ప్రాంతంలో ఒక ఆదాయపు పన్ను అధికారి నుంచి మరొకరికి బదిలీ చేయబడిన ఆదాయపు పన్ను విధానాలు - కారణాలను నమోదు చేయడం, 127(1) సెక్షన్ 127(1) ప్రభావం.

ఇండియన్ ఇన్ కమ్ టాక్స్ యాక్ట్, 1961లోని సెక్షన్ 127(1) కింద సెంట్రల్ బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వు ద్వారా పిటిషనర్ పై ఆదాయపు పన్ను ప్రొసీడింగ్స్ ను అదే స్థానంలో ఉన్న మరో ఆదాయపు పన్ను అధికారికి బదిలీ చేశారు. బదిలీకి గల కారణాలను నమోదు చేయడంలో ఎస్.127(2) నిబంధనను తప్పనిసరిగా పాటించలేదని పేర్కొంటూ ఈ బదిలీ చెల్లదని పిటిషనర్ ఢిల్లీలోని పంజాబ్ హైకోర్టు సర్క్యూట్ బెంచ్ ముందు సవాలు చేశారు. ఈ పిటిషన్ ను హైకోర్టు తోసిపుచ్చడంతో పిటిషనర్ ప్రత్యేక సెలవుపై సుప్రీంకోర్టుకు వచ్చారు.

సెక్షన్ 127(1) ప్రకారం ఒకే నగరం, ప్రాంతం లేదా ప్రాంతంలో ఒక అధికారి నుంచి మరో అధికారికి బదిలీ అయిన కేసుల్లో విచారణ జరపాలని నిబంధన చేసినప్పటికీ, సెక్షన్ 127(1) ప్రధాన క్లాజ్ కింద తప్పనిసరిగా నమోదు చేయాల్సిన కారణాలను నమోదు చేసే నిబంధనను కూడా అదే విధంగా అమలు చేయలేదని పిటిషనర్ వాదించారు. అందువల్ల షరతులతో నిండిన కేసుల్లో కూడా నమోదు చేయాల్సి ఉంటుంది.

హెల్డ్ : కారణాలను నమోదు చేయడం అనేది విచారణకు సంబంధించిన నిబంధనకు అనుబంధంగా ఉంది. [674 సి-డి].

ఒక ప్రాంతంలోని అధికారి నుంచి మరో ప్రాంతంలోని అధికారిగా బదిలీ అయినప్పుడు వీలైతే అసెస్సీకి విచారణ జరిపించాలని కోరారు. అసెస్సీ అభ్యంతరాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్నట్లు చూపించడానికి బదిలీకి కారణాలను నమోదు చేయాల్సి ఉంది. వాస్తవానికి అది ఆమోదయోగ్యం కాదనే కారణంతో విననప్పటికీ, మదింపుదారుని సంతృప్తి చెందడానికి కారణాలను నమోదు చేయడం వాంఛనీయంగా మిగిలిపోయింది. [674 ఇ-ఎఫ్].

అయితే అదే ప్రాంతంలో ఒక అధికారి నుంచి మరో అధికారికి బదిలీ అయినప్పుడు ఆయనపై ఎలాంటి పక్షపాతం లేకపోవడంతో విచారణ జరిపే ప్రసక్తే లేకుండా పోయింది. చట్టంలోని సెక్షన్ 124(3) ప్రకారం ఒకే ప్రాంతంలోని అధికారులందరికీ అధికార పరిధి ఉంది. స్థానికతలో బదిలీ ఉత్తర్వులు పూర్తిగా ఆ శాఖ సౌలభ్యంపై ఆధారపడిన పూర్తిగా పరిపాలనా ఉత్తర్వు. సూత్రప్రాయంగా ఇలాంటి కేసుల్లో నోటీసు అవసరం లేదని చెప్పలేమని, బదిలీకి ఏవైనా కారణాలను నమోదు చేయాల్సిన అవసరం లేదన్నారు. [675 ఎ-డి].

పన్నాలాల్ బింజ్ రాజ్ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా కోర్టు తీర్పులకు అనుగుణంగా 127(1)లో విచారణకు, కారణాలను నమోదు చేయడానికి వీలు కల్పించారు. ఒక ప్రాంతం నుంచి మరో ప్రాంతానికి బదిలీ ఉత్తర్వులు ఆర్టికల్ 14ను ఉల్లంఘించడమేనని సవాలు చేసిన కేసులో, అది రాజ్యాంగ విరుద్ధమని కోర్టు వ్యాఖ్యానించింది. ఒక కేసును బదిలీ చేయడానికి ముందు మదింపుదారునికి విచారణ జరపడం మరియు కారణాలను నమోదు చేయడం వాంఛనీయం. [676E-G].

ఈ నేపథ్యంలో, సాధించాల్సిన లక్ష్యాల దృష్ట్యా 127(1) నిబంధనను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, 127(1) నిబంధన అంటే, దానిని కవర్ చేసే సందర్భాల్లో థీసిస్ కు అవకాశం ఇవ్వాల్సిన అవసరం లేదు, మరియు కారణాలను నమోదు చేయడానికి పర్యవసాన మాత్ర విసర్జన కూడా అనవసరం. అక్కడ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు చెల్లుబాటు కావు. [క్రీ.శ.677]

పన్నాలాల్ బింజ్రాజ్ వి. యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా, [1957] ఎస్.సి.ఆర్.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 22 ఆఫ్ 1964 మరియు సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 261 ఆఫ్ 1964.

1963 ఏప్రిల్ 10న పంజాబ్ హైకోర్టు (సర్క్యూట్ బెంచ్) సివిల్ రిట్ నంబర్లు 258-డి, 257-డిలో ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వుల తేదీ నుంచి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీళ్లు.

పిటిషనర్ తరఫున *బి.ఎన్.కిర్పాల్, ఎస్.మూర్తి, కె.కె.జైన్* (రెండు అప్పీళ్లలోనూ) వాదనలు వినిపించారు.

ఎస్.వై.గుప్తే, సొలిసిటర్ జనరల్, ఎన్.డి.కార్ఖానిస్, ఆర్.సచ్తే ప్రతివాదుల తరఫున (రెండు అప్పీళ్లలో).

ఈ తీర్పును వెలువరిచినది **గజేంద్రగడ్కర్ సి.జె.**

ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961 (1961 నెంబరు 43) లోని సెక్షన్ 127 (1) కింద సెంట్రల్ బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూ (ఇకపై 'బోర్డు' అని పిలుస్తారు) జారీ చేసిన రెండు ఉత్తర్వుల ప్రామాణికతను సవాలు చేస్తూ పిటిషనర్ కాశీరామ్ అగర్వాల్ ఢిల్లీలోని పంజాబ్ హైకోర్టులో, సర్క్యూట్ బెంచ్ లో దాఖలు చేసిన రెండు పిటిషన్ల నుండి ఈ రెండు అప్పీళ్లు ఉత్పన్నమయ్యాయి. ఈ రెండు ఉత్తర్వులు 1963 జనవరి 18 న జారీ చేయబడ్డాయి మరియు అప్పీలుదారుపై అప్పుడు పెండింగ్లో ఉన్న ఆదాయపు పన్ను ప్రొసీడింగ్స్ను ఆదాయపు పన్ను అధికారులు 'డి' వార్డు డిస్ట్రిక్ట్ IV (1) మరియు 'ఎఫ్' వార్డు డిస్ట్రిక్ట్ IV (2) కలకత్తా నుండి ఆదాయపు పన్ను అధికారి 'ఎఫ్ వార్డ్ కంపెనీస్ డిస్ట్రిక్ట్ III, కలకత్తా'కు బదిలీ చేయాలని వారు ఆదేశించారు. సెక్షన్ 127(1) ప్రకారం అధికారాన్ని వినియోగించే ముందు బోర్డు నిర్దేశిత నిబంధనను పాటించడంలో విఫలమైనందున ఈ రెండు ఉత్తర్వులు చెల్లుబాటు కావని పిటిషనర్ ఆరోపించారు. ఈ పిటిషన్లను హైకోర్టు కొట్టివేయడంతో పాటు ఈ ఉత్తర్వులకు విరుద్ధంగానే పిటిషనర్ ప్రత్యేక సెలవుపై ఈ కోర్టుకు వచ్చారు.

ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 127(1) ఇలా ఉంది.

"కమిషనర్, పన్ను చెల్లింపుదారుకు సాధ్యమైన చోట ఈ విషయంలో విచారణ జరపడానికి సహేతుకమైన అవకాశాన్ని ఇచ్చిన తరువాత, అలా చేయడానికి అతని కారణాలను నమోదు చేసిన తరువాత, ఏదైనా కేసును అతనికి సబార్డినేట్ అయిన ఒక ఆదాయపు పన్ను అధికారి నుండి మరొక వ్యక్తికి బదిలీ చేయవచ్చు, మరియు బోర్డు ఏదైనా కేసును ఒక ఆదాయపు పన్ను అధికారి నుండి మరొకదానికి బదిలీ చేయవచ్చు:ఒక ఆదాయపు పన్ను అధికారి నుంచి మరో ఇన్కమ్ ట్యాక్స్ ఆఫీసర్కు బదిలీ అయినప్పుడు, వారి కార్యాలయాలు ఒకే నగరం, ప్రాంతం లేదా ప్రదేశంలో ఉన్న చోట ఈ సబ్ సెక్షన్లో అలాంటి అవకాశం ఇవ్వాల్సిన అవసరం లేదని భావించరాదు.

సబ్ సెక్షన్ (1) ద్వారా బదిలీ చేయబడే బదిలీని ప్రొసీడింగ్స్ యొక్క ఏ దశలోనైనా చేయవచ్చు మరియు కేసు బదిలీ చేయబడిన ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఇప్పటికే జారీ చేసిన ఏదైనా నోటీసును జారీ చేయరాదని సబ్ సెక్షన్ (2) పేర్కొంది. 127వ అధ్యాయానికి వివరణ ఉందని, దాని గురించి ప్రస్తావించాల్సిన అవసరం లేదన్నారు.

పిటిషనర్ పై పెండింగ్ లో ఉన్న కేసులను ఒక ఆదాయపు పన్ను అధికారి నుంచి మరొకరికి బదిలీ చేయాల్సిన అవసరం ఉందని బోర్డు భావించడానికి ఎటువంటి కారణాలను ఈ ఉత్తర్వుల్లో నమోదు చేయలేదనేది సర్వసాధారణం. ఒక కేసును ఒక ఆదాయపు పన్ను అధికారి నుంచి మరొకరికి బదిలీ చేయమని ఆదేశించడానికి గల కారణాలను నమోదు చేయాల్సిన బాధ్యతను సెక్షన్ 127(1) పై సెక్షన్ కింద తన అధికారాలను ఉపయోగించే అధికారిపై విధిస్తుందనే వాదన ఉంది. సెక్షన్ 127(1) ప్రకారం తనకు సంక్రమించిన అధికారాన్ని వినియోగించాలని, వీలున్న చోట పన్ను చెల్లింపుదారుడికి అవకాశం కల్పించాలని, బదిలీ ఉత్తర్వుల జారీకి గల కారణాలను నమోదు చేయాలని పేర్కొంది. అవకాశం ఇవ్వాలనే నిబంధన తప్పనిసరి అని చెప్పలేము,ఎందుకంటే మదింపుదారుకు అటువంటి అవకాశం ఇవ్వడం సాధ్యమేనా అని పరిశీలించే అధికారం అధికారుల విచక్షణకు వదిలివేయబడింది.

మదింపుదారునికి అవసరమైన అవకాశం ఇవ్వడం సాధ్యం కాదనే నిర్ధారణకు వచ్చిన తరువాత, అథారిటీ బాధ్యతాయుతంగా, నిజాయితీగా వ్యవహరించాలి; కానీ కారణం చెప్పడం సాధ్యం కాదనే నిర్ణయానికి అథారిటీ వస్తే.. మదింపుదారునికి అవకాశం కల్పించగలదు, దానిని తొలగించవచ్చు. అయితే, బదిలీ చేయడానికి కారణాలను నమోదు చేయాలనే నిబంధనకు సంబంధించి అది అలా కాదు. ఇంతవరకు గాడిద విషయానికొస్తే. 127(1)కు సంబంధించి, ఈ స్థానం గురించి ఎటువంటి వివాదం లేదు.

వర్తమానంలో మన నిర్ణయాన్ని కోరే ప్రశ్న : సెక్షన్ 127 (1)పై నిబంధన ప్రభావం ఏమిటి? సబ్ సెక్షన్ (1)లోని దేనికీ వర్తమానం వంటి సందర్భంలో అలాంటి అవకాశం ఇవ్వాల్సిన అవసరం లేదని నిబంధన పేర్కొంది. ప్రస్తుత కేసులో బదిలీలు ఒకే ప్రాంతంలో ఉన్న ఒక ఆదాయపు పన్ను అధికారి నుంచి మరొకరికి బదిలీ అయినట్లు స్పష్టమవుతోంది. కాబట్టి, పరిగణించవలసిన విషయం ఏమిటంటే, ఈ ప్రతిపాదన యొక్క ప్రభావం ఏమిటి? దాని ప్రభావాన్ని శ్రీ జైన్ కోరారు.నిబంధనల ప్రకారం నిబంధనల ప్రకారం నిబంధనల పరిధిలోకి వచ్చే కేసులకు సంబంధించి అవకాశం మాత్రమే ఇవ్వాలన్న నిబంధనను మినహాయిస్తారు తప్ప, కారణాలను నమోదు చేయాల్సిన అవసరం లేదు. ఈ ప్రతిపాదనలో వాడిన పదాలు అక్షరాలా అర్థమైతే, ఈ వాదనలో కొంత బలం ఉందని అంగీకరించక తప్పదు.

కానీ, మరోవైపు, ఉపవిభాగం (1)లోని దేనికీ ఇవ్వడానికి ఎటువంటి అవకాశం అవసరం లేదని భావించరాదనే నిబంధనను ఖచ్చితమైన రూపంలో పేర్కొన్నారు; మరియు నిబంధన యొక్క ప్రభావాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకునేటప్పుడు ఆ వాస్తవాన్ని గుర్తుంచుకోవాలి. అలాకాకుండా సెక్షన్ 127(1) సూచించిన కారణాలను నమోదు చేయడం వల్ల నిబంధనల ప్రకారం కాకుండా వేరే విధంగా బదిలీ జరుగుతుందని భావించడం సమంజసం కాదు. అటువంటి సందర్భంలో, సాధారణంగా, మదింపుదారుకు వినడానికి సహేతుకమైన అవకాశం ఇవ్వాలి; బదిలీపై అతని అభ్యంతరాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి మరియు మదింపుదారు అభ్యంతరం ఉన్నప్పటికీ బదిలీ ఎందుకు చేయబడుతుందో కారణాలు ఇవ్వాలి. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, నమోదు, కారణాల యొక్క ఆవశ్యకత అనాలోచిత పర్యవసానంగా ప్రవహిస్తుంది మరియు

మదింపుదారునికి తగిన అవకాశం ఇవ్వాల్సిన ఆవశ్యకత యొక్క పర్యవసానంగా ప్రవహిస్తుంది. ఒకవేళ అలా చేయడం సాధ్యం కాదనే కారణంతో థియోసెస్సీకి సహేతుకమైన అవకాశం ఇవ్వకపోతే, ఎస్.127(1) ప్రకారం బదిలీ అనేది మదింపుదారుకు సహేతుకమైన అవకాశం ఇవ్వాల్సిన కేటగిరీకి చెందినది, వాస్తవానికి మదింపుదారుకు ఎటువంటి అవకాశం ఇవ్వనప్పటికీ, బదిలీ చేయడానికి అథారిటీ తన కారణాలను నమోదు చేయాలి. అదే నిజమైతే అసెస్సీకి అవకాశం ఇవ్వనవసరం లేకపోయినా బదిలీకి అవసరమైన కారణాలుగా ఎందుకు పరిగణిస్తారో అర్థం కావడం అంత సులువు కాదు. ఈ నిబంధన యొక్క నిజమైన పరిధి మరియు ప్రభావాన్ని నిర్ణయించడంలో గుర్తుంచుకోవలసిన అంశం యొక్క ఒక అంశం ఇది.

దీనికి సంబంధించిన మరో అంశం కూడా ఉంది. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 124 ఆదాయపు పన్ను అధికారుల అధికార పరిధికి సంబంధించినది. సెక్షన్ 124(3) ప్రకారం తనకు కేటాయించిన ప్రాంతం పరిధిలో ఆదాయపు పన్ను అధికారులకు అధికార పరిధి ఉంటుంది.

(ఎ) ఏదైనా వ్యక్తి వ్యాపారం లేదా వృత్తిని నిర్వహిస్తున్నట్లయితే, అతను తన వృత్తి వ్యాపారాన్ని నిర్వహించే ప్రదేశం ఆ ప్రాంతంలో ఉంటే, లేదా అతని వ్యాపారం లేదా వృత్తి ఒకటి కంటే ఎక్కువ ప్రదేశాలలో కొనసాగినట్లయితే, అతని వ్యాపారం లేదా వృత్తి యొక్క ప్రధాన స్థానం ఆ ప్రాంతంలో ఉంటే, మరియు

(బి) ఆ ప్రాంతంలో నివసిస్తున్న ఇతర వ్యక్తులకు సంబంధించి.

సెక్షన్ 127(1) ప్రకారం ఒకే ప్రాంతంలో ఒక ఆదాయపు పన్ను అధికారి నుంచి మరో ఆదాయపన్ను అధికారికి బదిలీ చేసినప్పుడు, ఆ కేసును విచారించడానికి సమర్థుడైన ఒక ఆదాయపు పన్ను అధికారికి బదులు మరో ఆదాయపు పన్ను అధికారిని నియమించారని ఈ నిబంధన స్పష్టంగా సూచిస్తుంది. అటువంటి ఉత్తర్వులు పూర్తిగా శాఖ సౌలభ్యం కోసం జారీ చేసిన పరిపాలనా ఉత్తర్వులకు అనుగుణంగా ఉన్నాయని, అటువంటి బదిలీలో ఎటువంటి పక్షపాతాలు ఉండకూడదని పేర్కొంది. ప్రస్తుత ప్రొసీడింగ్స్ లో మాదిరిగానే ఒక వార్డులో ఒక అధికారిపై పెండింగ్ లో ఉన్న అసెస్ మెంట్ కేసులను అదే వార్డులోని మరో వార్డులోని ఒక అధికారికి బదిలీ చేసే

సందర్భం లేకపోలేదు.ఎందుకంటే అటువంటి బదిలీలు తప్పనిసరిగా పరిపాలనా సౌలభ్యం ఆధారంగానే జరుగుతాయి,అటువంటి సందర్భాల్లో సూత్రప్రాయంగా నోటీసు అవసరం లేదని చెప్పలేము. బదిలీకి ఏపైనా కారణాలను నమోదు చేయాల్సిన అవసరం లేదు. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 124(3)లో ఉన్న నిబంధనలు మునుపటి ఆదాయపు పన్ను చట్టం-1922 (నం.11) లోని సెక్షన్ 64(1), (2)లోని అంశాలను ప్రస్తావించాయి. అయితే, ఈ రెండు నిబంధనల మధ్య వ్యత్యాసం ఉంది, సెక్షన్ 124 ఆదాయపు పన్ను అధికారుల ప్రాదేశిక లేదా ఇతరత్రా నిర్ణయిస్తే, సెక్షన్ 64 మదింపుదారుని ఏ ప్రదేశాన్ని నిర్ణయించాలి.

దీనికి సంబంధించి ఎస్.127.In పన్నాలాల్ బింజ్రాజ్ వి.లో ఉన్న నిబంధన నేపథ్యాన్ని కూడా పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అవసరం ఉంది. 1922 నాటి చట్టంలోని సెక్షన్ 5(7ఏ) చెల్లుబాటును యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా(1) ఈ న్యాయస్థానంలో సవాలు చేసింది. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ తనకు సబార్డినేట్ అయిన ఒక ఆదాయపు పన్ను అధికారి నుంచి మరొకరికి ఏదైనా కేసును బదిలీ చేయవచ్చని, సెంట్రల్ బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూ ఏదైనా కేసును ఒక ఆదాయపు పన్ను అధికారి నుంచి మరొకరికి బదిలీ చేయవచ్చని ఈ సెక్షన్ పేర్కొంది. అటువంటి బదిలీ ప్రక్రియ యొక్క ఏ దశలోనైనా చేయవచ్చు మరియు కేసు బదిలీ చేయబడిన ఆదాయపు పన్ను అధికారులు ఇప్పటికే జారీ చేసిన ఏదైనా నోటీసు జారీని అవసరం లేదు. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14, 19(1)(జి) ప్రసాదించిన పౌరుల ప్రాథమిక హక్కులను ఇది ఉల్లంఘిస్తోందనే వాదన ఈ నిబంధన చెల్లుబాటును సవాలు చేస్తూ ఈ కోర్టు ముందు వాదనలు వినిపించాయి. ఈ వాదనకు మద్దతుగా, సెక్షన్ 64(1) మరియు (2) ఆ నిబంధనలలో పేర్కొన్న అధికారులు తన పన్ను వ్యవహారాన్ని పరిష్కరించే హక్కును థియేషనరీకి ప్రసాదించారు; సెక్షన్ 5(7ఎ) ప్రకారం పన్ను చెల్లింపుదారుడి కేసును ఒక ఆదాయపు పన్ను అధికారి నుంచి మరో ఆదాయపు పన్ను అధికారికి బదిలీ చేయడానికి అధికారం ఇచ్చారు, ఇది ఆర్టికల్ 14 మరియు 19 (1) (జి) ద్వారా హామీ ఇవ్వబడిన ప్రాథమిక హక్కుల ఉల్లంఘనను కలిగి ఉంటుంది.

సెక్షన్ 5(7ఏ) ప్రకారం ఆదాయపు పన్ను కేసులను ఒక అధికారి నుంచి మరో అధికారికి ఒకే చోట బదిలీ చేసే అధికారం ఉంది. అంటే సెక్షన్ 5(7ఏ) ప్రకారం 64(1), (2) సెక్షన్ల కింద

విచారణ జరిపేందుకు అర్హత ఉన్న అధికారి నుంచి ఆ నిబంధన కింద కేసును విచారించే పరిధి లేని మరో అధికారికి కేసును బదిలీ చేస్తారు. వాస్తవానికి, ఎస్ 5 (7ఎ) చెల్లుబాటును సవాలు చేయడానికి ఇదే ఆధారం. అయితే సెక్షన్ 64(1), (2) ప్రకారం సదరు వ్యక్తిపై పొందుపరిచిన హక్కులు అనర్హమైన హక్కు కాదని, ఈ చట్టం యొక్క ప్రాధమిక లక్ష్యానికి లోబడి ఉండాలని, అంటే ఆదాయపు పన్ను మదింపు, వసూలుకు లోబడి ఉండాలని పేర్కొంటూ ఈ సెక్షన్ ప్రామాణికతకు వ్యతిరేకంగా దాఖలైన పిటిషన్ ను ఈ కోర్టు తోసిపుచ్చింది. పన్ను వసూలుకు అవసరమైన చోట ఆదాయపు పన్ను శాఖ కమిషనర్ లేదా సెంట్రల్ బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూ ఎస్ 5 (7ఎ) కింద తన కేసును పన్ను చెల్లింపుదారుడు నివసించే లేదా వ్యాపారం చేసే ప్రాంతానికి వెలుపల ఉన్న మరొక అధికారికి బదిలీ చేసే అధికారం ఉందని కూడా పేర్కొంది. అలా ఎస్ 5(7ఏ)ను కొనసాగించారు.

అయినప్పటికీ పన్నాలాల్ బింజ్ రాజ్ (1) విషయంలో ఈ కోర్టు అధికారాలు కల్పించిన కేసుల్లో పన్ను చెల్లింపుదారుడికి అవకాశం ఇస్తే బాగుంటుందని అభిప్రాయపడింది. 5(7ఎ)ను ఉపయోగించాలని భావించారు, ఎందుకంటే అతను ఉద్దేశిత బదిలీకి తన అభ్యంతరాలను పేర్కొనగలడు. ఈ సందర్భంలోనే ఈ కోర్టు తన అభిప్రాయాన్ని మరింత వ్యక్తపరిచింది, "ఎంత క్లుప్తంగానైనా, ఎంత క్లుప్తంగానైనా, అటువంటి బదిలీకి ఆదేశించడానికి అవసరమైన లేదా వాంఛనీయమైన పరిస్థితులను అర్థం చేసుకోవడానికి మదింపుదారుకు సహాయపడుతుంది." ఈ పరిశీలనలకు అనుగుణంగానే చట్టంలోని సెక్షన్ 127(1)లో సంబంధిత నిబంధనలను చట్టం పొందుపరిచినట్లు స్పష్టమవుతోంది. ఈ నేపథ్యాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుంటే, అనస్సీకి అవకాశం ఇవ్వడం యొక్క ఔచిత్యం మరియు ఈ కోర్టు నొక్కిచెప్పిన కారణాలను నమోదు చేయాలనే కోరిక, ఒక చోట ఆదాయపు పన్ను అధికారి నుండి మరొక చోట ఆదాయపు పన్ను అధికారికి బదిలీలు చేయడానికి ఉద్దేశించిన కేసుల ప్రస్తావన స్పష్టంగా ఉంటుంది; కేసును డీల్ చేసే ఒక అధికారికి బదులుగా, అదే స్థానంలో ఉన్న మరో అధికారిని బదిలీలు చేయమని కోరడం వంటి బదిలీల ప్రస్తావన వారికి స్పష్టంగా లేదు.

ఈ అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకుని మనం సెక్షన్ 127(1)కు షరతు విధించాలి. మేము ఇదివరకే పేర్కొన్నట్లుగా, శ్రీ జైన్ వాదించిన నిర్మాణం కేవలం సాధ్యమయ్యే ప్రాంతం మాత్రమే. వాస్తవానికి, ఈ నిబంధనలో ఉపయోగించిన పదాలను అక్షరాలా చదివితే, కారణాలను నమోదు చేయాలనే నిబంధన దాని కిందకు కూడా వర్తిస్తుందని శ్రీ జైన్ వాదించడంలో న్యాయం జరుగుతుంది.

మరోవైపు, స్పష్టమైన అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకొని, సంబంధిత మునుపటి నేపథ్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, ఈ నిబంధన పరిధిలోకి వచ్చే కేసులకు సంబంధించి, మదింపుదారుకు అవకాశం ఇవ్వకపోవడం, బదిలీకి కారణాలను నమోదు చేయడం కూడా అనవసరం అని భావించడం సహేతుకంగా అనిపిస్తుంది. మరియు ఇది ప్రొవిజన్ యొక్క పథకానికి అనుగుణంగా మరియు దాని అవసరాల యొక్క వాస్తవికతకు అనుగుణంగా ఉంటుంది. అదే ప్రాంతంలోని ఒక ఆదాయపు పన్ను అధికారి నుంచి పన్ను చెల్లింపుదారుడిపై పెండింగ్ లో ఉన్న కేసులను బదిలీ చేయాలని ఆదేశించడంలో బోర్డు కారణాలను నమోదు చేయలేదనే కారణంతో ఈ ఉత్తర్వులను సవాలు చేయలేమని మేము భావిస్తున్నాము.

ఫలితంగా అప్పీళ్లు విఫలమై కొట్టివేయబడతాయి. ఖర్చులకు సంబంధించి ఆర్డర్ లేదు.

అప్పీళ్లను కొట్టివేశారు.